

Lekce 3

Apoštolové a proroci

První dvě lekce pokládaly základy pro správné pochopení duchovních darů. Viděli jsme, jak je pro duchovní dary důležitá znalost a víra. Pozornost jsme věnovali také tomu, že naše znalost podmiňuje a usměrňuje manifestaci. Když jsme teď tomuto porozuměli a přiblížili si rozdělení darů, můžeme začít studovat první skupinu darů - dary služebnosti.

V průběhu studia této lekce si vysvětlíme účel a uplatnění každého z těchto darů. Budeme se zabývat tím, jak každý dar hraje velkou úlohu při budování církve věřících.

Jako křesťan brzy získáš schopnost rozpoznat různé dary služebnosti. Kromě toho budeš moci s tím, jak tvoje znalosti porostou, vnímat Boží ruku nad svým životem.

osnova lekce

Jedny dal za apoštoly

- Kdo je Dárce
- Kdo je obdarovaný
- Účel daru
- Jak probíhá příprava

Jiné dal za proroky

- Kdo je Dárce
- Kdo je obdarovaný
- Účel daru
- Jak probíhá příprava

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- popsat dary služebnosti;
- porozumět účelu každého daru služebnosti;
- uvědomit si, že je možné dary služebnosti rozvíjet.

studijní činnosti

1. Než začneš studovat tuto lekci, přečti si třikrát pozorně Ef 4,1-16.
2. Do svého sešitu si opiš Ef 4,11 a podtrhni si všech pět darů služebnosti.
3. V průběhu lekce si postupně vypracuj všechny studijní otázky.
4. Na konci lekce vypracuj osobní test.
5. Jestli se ti na některou otázku nepodaří odpovědět správně, nezačinej další lekci, dokud se ti nedaří zodpovědět všechny otázky bezchybně. V případě potřeby nahlédni zpět do lekce.

rozvinutí lekce

JEDNY DAL ZA APOŠTOLY

Úkol 1. Uved' dárce všech duchovních darů a vysvětli, jaký účel má apoštolský dar.

Kdo je dárce

DÁRCE → DAR → OBDAROVANÝ

Když se dává dar, účastní se dvě strany: (1) dárce a (2) obdarovaný. Důležitost daru spočívá v tom, kdo jej dal, a v tom, co to bylo. Když za časů amerického prezidenta Eisenhowera navštívila anglická královna Spojené státy, prezident jí dal nádhernou ručně leptanou vázu. Sám za ni zaplatil jedné newyorské společnosti vysokou cenu. Bezpochyby našla tato váza mezi královními cenostmi významné místo, a to ze dvou důvodů: (1) byl to dar od důležité osoby a (2) byl to krásný a hodnotný dar.

Z podobných důvodů je důležitý i apoštolský dar. Za prvé je význačný tím, kdo jej dal, a za druhé tím, co to je. Tímto druhým důvodem se budeme zabývat později. Nyní se chceme dovědět, kdo to byl, který „jedny dal za apoštoly.“

V Ef 4,11 je zmíněn jako nevyjádřený podmět „on.“ Je tedy třeba zjistit, na koho toto „on“ ukazuje. Verš 8 téže kapitoly nám ukazuje, že tento citát je ze Ž 68,18. Jasně odhalení nacházíme ve v.7: „Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.“ Docházíme tak k závěru, že dárce darů služebnosti je Kristus. Více se o Ježíši jako Dárci dozvíme v průběhu této kapitoly.

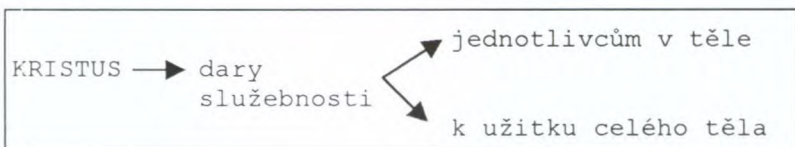
1. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením.

- a) Dar se týká pouze jedné strany.
- b) Důležitost daru je zřejmá z toho, kdo jej dal a co to je.
- c) V Ř 12 se dovídáme, kdo dal dary služebnosti.
- d) „Jedny dal za apoštoly“ Kristus.

Kdo je obdarovaný

Na začátku lekce jsme si řekli, že každý dar vyžaduje dvě strany: (1) dárce a (2) obdarovaného. Objevili jsme již také, že Dárce darů služebnosti je Kristus. V této části se budeme zabývat tím, kdo je ten obdarovaný.

Odpověď je dvojí. Bereme-li v úvahu pouze Ef 4,8, docházíme toliko k tomu závěru, že dary služebnosti jsou dány lidem. „Vystoupil vzhůru, zjal nepřátele, dal dary lidem.“ Chceme-li objevit celou pravdu, musíme uvažovat v širších dimenzích než jen o jednom verši. Mimochodem, na tomto příkladu si můžeme dobře ukázat, jak rozumět Bibli. Jeden verš nám může odhalit část pravdy, stejně jako v tomto případě. Po přečtení celé pasáže (Ef 4,1-16) zjistíme, že Pavel má na mysli celou církev, celé tělo. Ve 4. verši říká: „(Je) jedno tělo.“ Ve verši 12 se pak zmiňuje o celém těle. Chápeme tedy, že dary služebnosti jsou dány jednotlivcům v těle, ale slouží celému tělu.

Povolání a zvláštní schopnosti apoštola jsou tedy dány jednotlivci. A tento apoštol je sám dán církvi, aby tam plnil své poslání. Přečti si Ef 2,10 a 3,5.

2. Chceme-li zjistit pravý význam určitého verše, je nejlepší studovat

- a) samostatný verš.
- b) celou pasáž.
- c) nejméně dva verše.

3. Apoštolové jsou

- a) jedna kniha v Bibli.
- b) určití lidé v církvi.
- c) kdokoli v církvi.

4. Apoštolský dar služebnosti

- a) je dán jednotlivci pro jeho vlastní vzdělání.
- b) byl určen pouze pro prvních dvanáct apoštolů.
- c) je dán jednotlivci pro vzdělání církve.

Účel daru

Apoštolský dar služebnosti je v Kristově těle jedním z nejdůležitějších úřadů. Úřadem myslíme určité zodpovědné místo či službu. Tento dar je uveden jako první snad i proto, že se týká zakládání a dohlížení.

Řeč může být o dvou druzích apoštolů. Za prvé to byla velmi konkrétní skupina s tímto jménem. Těch bylo jen dvanáct. Poté co jeden z nich - Jidáš - zradil svého Pána, byl nahrazen jiným. „Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům“ (Sk 1,26).

Kdokoli chtěl být zařazen do této kategorie, musel splňovat určité požadavky. Autor Skutků Lukáš ve Sk 1,21-22 uvádí: „Proto se musí jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý ten čas, kdy Pán Ježíš pobýval mezi námi, od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat vzhůru, stát spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání“ (NS). Není však jasné, zda tento požadavek stanovil Pán. Mohla to být dohoda mezi těmi jedenácti.

Naskýtá se nám však obtížná otázka. Byl Pavel apoštolem stejného druhu jako těch jedenáct? Vskutku nelehká záležitost. Jako studenti Bible musíme připustit, že nám budou některé otázky zod-

povězeny až v nebi. Nemá nás to však odradit od hledání odpovědí. To totiž tříbí mysl a formuje z nás lepší Boží služebníky.

Ale teď zpět k Pavlovi. Z jeho vlastního svědectví soudíme, že se k takovým apoštolům hlásil. Následuje několik odkazů, ve kterých se Pavel jasně mezi takové apoštoly řadil.

1. „Skoro se mi zdá, že nás apoštoly Bůh určil na poslední místo“ (1Kor 4,9). Pavel použil slova „nás“, zdá se tedy, že se mezi ně sám řadí.

2. „Nemáme právo brát s sebou věřící ženu, tak jako ostatní apoštolové i bratři Páně i Petr?“ (1Kor 9,5). Zde slovo „ostatní“ naznačuje, že do této skupiny sám patřil.

3. „Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol“ (1Kor 15,9). Klíčové slovo je tu „nejmenší“, což Pavla zřetelně řadí mezi ně. Byl nejmenší z nich, musel tedy mezi ně patřit.

Někteří vykladači mají za to, že shromáždění v horní místnosti udělalo chybu, když vybralo Matěje. Věří tomu, že Boží vůle byla, aby Jidáše nahradil Pavel. To nelze říci s jistotou. Pro mnohé je hádankou, které jméno se objeví na dvanáctém základním kameni v novém Jeruzalémě. Matěj či Pavel? „A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na nich bylo dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových“ (Zj 21,14). Uvidíme, až tam budeme.

Prvních dvanáct apoštolů mělo úkol, který už nikdo v Kristově těle mít nebude. Podíleli se na zakládání jeho církve ve světě. Několik z nich dokonce napsalo části Nového zákona.

Zatímco prvních dvanáct apoštolů mělo velice zvláštní apoštolské poslání, existuje také apoštolský dar služebnosti. Možná nám nebudou tyto dva dary připadat stejné, ale mají něco společného. Postavení Dvanácti bylo v Kristově těle výjimečné, neopakovatelné. Nicméně dar služebnosti zvaný „apoštolové“ má být darem pro celé období budování Kristova těla - církve.

Kristus dal apoštoly do těla pro výkon zvláštní práce. Člověk se může pro apoštolství rozhodnout asi tolik, jako se hrouda hlíny může rozhodnout pro to, že bude hliněnou nádobou. Skuteční apoštolové to o sobě někdy ani nevědí, možná o sobě nikdy nesmýšlí tímto způsobem. Zato v tom, co dělají, druzí poznají, že se jedná o apoštoly. Kdo o sobě mluví jako o apoštolovi nebo koho si jako apoštolu vybrali ostatní, nemusí apoštolem vůbec být. „Vyzkoušel jsi ty, kdo se vydávají za apoštoly, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři“ (Zj 2,2b; srovnej s 2Kor 11,13).

K pochopení toho, kdo jsou apoštolové a jaké je jejich skutečné poslání, nám pomůže význam slova apoštol. Slovo „apoštol“ znamená „odeslat“ nebo „poslat vpřed“. Jak Matouš, tak Marek, používají slovo „apoštol“ každý pouze jednou (Mat 10,2; Mk 6,30). V obou případech ukazuje toto slovo na specifickou práci - práci misionáře. Zde splývá Dvanáct apoštolů a apoštolský dar.

Apoštol je tedy někdo, koho Pán vyslal, aby přinesl evangelium na nová místa. Jeho úkolem je položit základ pro novou část Kristova těla. Do služby apoštola spadá také budování těla a dohled na ně. „Aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování Kristova těla“ (Ef 4,12).

Pro příklad uveďme Kena Gatese, který šel jako misionář do Severozápadního teritoria v Kanadě. Než odešel, našli se lidé, kteří se ho snažili odradit. Někteří jeho učitelé mu říkali, že z něho nikdy nebude kazatel. Nikdy by si nepomysleli, že by se mohl stát apoštolem. Lidé, kterým šel sloužit, ho nepřivítali právě vše, ba naopak, chtěli ho přimět k odchodu. Ale Ken věděl, že ho tam poslal Bůh, a zůstal. Dnes je v té zemi spousta nádherných věřících a celá řada církví. Ken Gates tam založil církev, pomáhal věřícím v růstu a rozvoji a dohlížel na toto Boží dílo jako otec. Nikdy by ho ani ne-

napadlo, aby si říkal apoštol. Nicméně ten, kdo Kena a jeho práci zná, ví, že je vskutku apoštolem.

5. Prvních dvanáct apoštolů se od těch dnešních liší takto: Těch Dvanáct

- a) se samo prohlásilo za apoštoly.
- b) se zabývalo jen misijní prací.
- c) napsalo některé knihy Nového zákona.

6. Úkolem dnešních apoštolů je

- a) sepsat další novozákonní knihy.
- b) přinést evangelium na nová místa a dohlížet tam na rozvoj Božího díla.
- c) pilně studovat, aby se mohli stát kazateli.

Jak probíhá příprava

Apoštolem se nikdo nestane přes noc. Předně musí být znovuzrozen. Může si zřetelně uvědomovat Boží povolání ve svém životě, obvykle však ani netuší, že bude zvláštním Božím darem církvi.

Když si Bůh někoho vybere za apoštola, poskytne mu čas na vzrůst a připravuje jej na tento úkol. Ani Pavel nezastával úřad apoštola od chvíle, kdy byl spasen. Nicméně Bůh tehdy skutečně vložil do jeho srdce, že ho povolává k výjimečnému dílu. „On mi řekl: ‘Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, spatřil jeho Spravedlivého a slyšel hlas z jeho úst. Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl a slyšel’ “ (Sk 22,14-15).

Je pravdou, že Pavel byl mimořádným apoštolem. Přesto způsob, jakým se připravoval na službu apoštola, byl stejný pro něj a je stejný i pro dnešní věřící.

V přípravě existuje několik kroků:

1. *Utrpení*. Někteří věřící se nemohou stát apoštoly, protože nejsou ochotní trpět. To totiž může být nezbytné při přípravě apoštola. Pavel o tom dostal od Pána slovo dávno před tím, než se apoštolem skutečně stal. „Ukáži mu, co všechno musí vytrpět pro mé jméno“ (Sk 9,16 - NS). Utrpení připravuje některé lidi zvláštním způsobem na to, že v církvi budou vedoucími. Ti, kdo utrpení nezakusili, nemohou sloužit druhým tak jako ti, kteří soužením prošli. Kdo není ochotný trpět, není připraven na to, aby šel s evangeliem na nová místa, kde možná bude muset snést mnoho trápení. Utrpení nás připravuje na větší utrpení.

2. *Růst*. I sám Ježíš při přípravě na svou službu rostl. „A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí“ (Luk 2,52 - NS). Když řekneme, že jeho služba vzrůstala, myslíme tím, že rostla a rozvíjela se. Ježíš tělesně rostl a nabýval stále větší moudrosti. Bylo-li to nezbytné pro něho, o co více to je nezbytné pro přípravu apoštola? I Pavel při své přípravě rostl. „Saul (čili Pavel) pak rostl v síle“ (Sk 9,22 - podle anglického překladu King James Version). Slovo „síla“ zde nejspíše označuje duchovní sílu. Musel se tváří in tvář setkat s Boží mocí. Znovu podotýkáme, že jestli takovou přípravu potřeboval velký apoštol Pavel, s jistotou ji budou potřebovat i ostatní apoštolové.

3. *Studium*. Studium je důležité pro každého věřícího. Pro apoštoly je však obzvlášť klíčové, neboť oni stojí v Kristově těle v čele. Jako velmi dobrý příklad si znovu vezmeme Pavla. Než se stal apoštolem, strávil nějakou dobu studiem Písma v Arábii (viz Gal 2,18-18). Poté byl Pavel připraven začít svědčit o Pánu efektivnějším způsobem.

7. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením.

- a) Člověk se apoštolem narodí.
- b) Než se kdokoli stane apoštolem, musí nejdříve projít přípravou.
- c) Pavel se stal apoštolem, jakmile se obrátil.
- d) Při přípravě na apoštolskou službu může být nezbytné utrpení.

JINÉ DAL ZA PROROKY

Úkol 2. Vysvětlí účel daru proroka.

Kdo je dárce

Už jsme se dozvěděli, že dárce darů služebnosti je Ježíš. Proto je každý dar důležitý. To, co platí o apoštolském daru, platí i o daru proroka či jakémkoli jiném daru služebnosti. Všechno obdarování dává do svého těla Kristus. On dává schopnost i povolání být takovým darem, dává služebníky své církvi.

Ne každý má být apoštolem či prorokem. Bible říká, že on dal některé apoštoly a některé proroky. Slovo „některé“ jasně vyjadřuje, že ne všichni jsou apoštolové a ne všichni proroci. Do těchto úřadů povolává jen některé. Připomíná nám to Pavlovu otázku: „Kdyby celé tělo bylo jen oko, kde by byl sluch? Kdyby celé tělo bylo jen ucho, kde by byl čich?“ (1Kor 12,17 - NS).

Nyní něco k dárce. V 1Kor 12,28 čteme: „A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky.“ Zde a potom i v listu Efezským se říká, že dárce je Bůh. O něco dále se v listu Efezským píše, že dárce je Kristus. Jak tomu máme rozumět? Snadno. Za prvé - Ježíš je Bůh, neboť je jednou osobou z Boží trojice. Trojice znamená tři v jednom - Otec, Syn a Duch svatý. Za druhé - všechny dary Bůh dává skrze Krista. Přečti si Jk 1,17 a Ef 4,1-11.

8. Před každým pravdivým tvrzením napiš P, před každým nepravdivým napiš N.

- ... a) Každý úd Kristova těla se má stát prorokem.
- ... b) Jen někteří členové tohoto těla jsou povoláni za proroky.
- ... c) Bůh dává dary služebnosti skrze Krista.

Kdo je obdarovaný

Na jednu stranu je tento dar - dar služebnosti proroka - darován Kristovu tělu. Na druhou stranu je tím obdarovaný člověk, jehož nazýváme prorok. Prorok je povolán i připravován na to, aby se stal Kristovým darem církvi.

Může člověk nějak ovlivnit, zda se stane prorokem? Vybírá Bůh některé lidi do tohoto úřadu či služby bez udání důvodu? Musíme porozumět tomu, že na to má Bůh právo. „Zdaž hrnec dí hrnčíři: Pročs mne tak udělal?, (Ř 9,20 - Bible kralická). Mezi věřícím a hliněnou nádobou je však rozdíl: věřící má svou vlastní vůli. Jinými slovy má moc se rozhodovat. To, co se stane s věřícím, je alespoň částečně v moci jeho rozhodnutí. Postoj jeho srdce je ovšem také ovlivňován Božím rozhodnutím. U hliněného hrnce, na rozdíl od lidí, se o žádném postoji nemůžeme bavit. „Postoj“ znamená to jak myslíme, jednáme a cítíme. Bůh naši vůli zná. Zná také náš způsob myšlení, jednání a cítění. Když vybírá proroky, bere tyto věci v úvahu.

David, starozákonní král, byl také prorokem. Starozákonní proroci se od těch novozákonních poněkud lišili. Přesto se můžeme velmi poučit z toho, jak Bůh Davida vyvolil za zvláštní dar pro svůj lid Izrael. Při čtení tohoto starozákonního příběhu zjistíme, že David nebyl vybrán kvůli svému věku, zkušenostem, postavení v rodu ani kvůli svému zevnějšku. Za dnů Davida by lidská volba padla na jeho staršího bratra Eliába. Vůdcovství nepřipadalo podle zvyklostí mladším, ale starším bratrům. Ačkoli byl David nejmladší, Bůh ho

vyvolil do vysokého vedoucího postavení. Proč? Byl sice pohledný, ale proto vybrán nebyl. Vybrán nebyl ani proto, že byl mladý. Odpověď najdeme ve Sk 13,22: „V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci.“ Bůh si ho vybral jako krále i proroka proto, že viděl jeho vůli a postoj jeho srdce.

Někteří lidé jsou Bohem připravováni a obdarováni darem proroka a dalšími dary služebnosti, neboť on vidí jejich vnitřní kvality. Přečti si 1Sam 16,1-13; Sk 22,14.

9. Podle Sk 13,22 byl David vybrán z určitého důvodu.

Z následujících důvodů vyber správný a zakroužkuj písmeno před ním.

- a) Jako proroka jej vybral Samuel.
- b) Byl nejmladší syn.
- c) Byl pohledný.
- d) Měl takový postoj srdce, který Bůh hledal.
- e) Měl zkušenosti s péčí o ovce, tudíž by byl dobrým vůdcem pro Boží lid.

Účel daru

Dar služebnosti známý jako „prorok“ má dva základní účely: (1) předvídání, což znamená „oznámit událost dříve, než se stane“, a (2) ohlašování, a to znamená „vyřknout“ či „prohlásit.“ Prorok je někdo, kdo promlouvá z vnuknutí. To znamená, že ohlašuje to, co mu Duch svatý vnukne. Mimo to také Boží poselství lidem vykládá, vysvětluje. Jako prorok tedy člověk může mluvit jen tehdy, když pro Boží poselství také podá vysvětlení, jak mu ho Duch svatý vnukne.

Prorok je někdo, kdo předvídá, předpovídá. Starozákonní proroci často předvídali události dříve, než se přihodily. Potom lidem vysvětlili význam tohoto Božího poselství.

Poslání novozákonního proroka je v podstatě stejné. Také on promlouvá Boží poselství lidem a pak jim podá vysvětlení. Ale pře-

sto tu nějaký rozdíl je. Slova starozákonního proroka obvykle ještě nebyla v Božím slově, které už v té době v písemné podobě existovalo. Nebyla však ani v rozporu s Božím slovem. Citace ze svitků se objevovaly jen zřídka. Naproti tomu novozákonní prorok přináší výzvy a povzbuzení, jež jsou založeny na pravdách už přijatých. Dobrý příklad je služba Judy a Sílase ve Sk 15,32. Prorok přináší Boží poselství skrze Božího Ducha, aby naplnil potřeby lidí v určitý čas.

V Novém zákoně najdeme také případy, kdy prorok přijal od Boha poselství, jež předpovídalo budoucnost. V knize Skutků je prorokem nazýván Agabus: „Když jsme tam byli několik dní, přišel z Judska prorok, jménem Agabus.“ Bible se dvakrát zmiňuje o tom, že předvídal budoucí události. „Agabus veden Duchem předpověděl, že po celém světě nastane veliký hlad. To se stalo za císaře Klaudia“ (Sk 11,28). Druhou zmínku si přečti ve Sk 21,11.

Je možné proroka vyzkoušet, zda jím vyřčené proroctví je z Boha. Pokud se jeho proroctví nenaplní, mluvil pouze ze své mysli. „Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka“ (Jer 28,9).

Dobrym příkladem novozákonního proroka, který události předvídal, je Petr, jeden ze Dvanácti apoštolů. On byl také prorokem. Někteří lidé jsou obdarováni více než jedním darem. Po vylití Ducha svatého, jak můžeme číst ve Sk 1,1-12, se shromáždil veliký dav, aby se podívali, co se děje. „Co to má znamenat?“ ptali se. Pak promluvil Petr jako prorok. Ohlásil Boží poselství, jak mu ho Duch svatý vnukl. Duch svatý mu připomněl

jedno starozákonní Boží proroctví. Petr neměl čas si připravit, co bude říkat. Prostě promluvil. Duch svatý ho také uschoпил k tomu, aby mohl podat k tomuto poselství vysvětlení.

Nejdůležitější úkol proroka je vyjádřen v Ef 4,12: „Aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování Kristova těla.“ Člověk, který promlouvá Boží poselství, jak mu je Boží Duch vnukne, velmi dobře slouží oběma účelům. Pomáhá Božímu lidu v přípravě na křesťanskou službu. Když lidé cítí, že na učiteli spočívá Boží Duch, naučí se velmi mnoho z toho, co ten učitel říká. Lidé se tak učí z Ducha, skrze něhož poselství přichází.

10. Zakroužkuj písmeno před každým tvrzením, které správně zakončuje tuto větu. Úkolem proroka je

- a) pyšně se procházet mezi lidmi.
- b) proslavit se jako mocný vůdce.
- c) předávat lidem Boží poselství.
- d) vysvětlovat Boží poselství lidem.

Jak probíhá příprava

Boží dary se obvykle nejlépe uplatní skrze lidi, kteří jsou na to připraveni. Připomeňme si znovu Petrovo poselství. Byl připraven tím, že byl naplněn Duchem svatým. Důležitou součástí jeho přípravy byla také znalost Božího slova.

V přípravě proroka existuje několik zásadních kroků.

1. *Denní modlitba.* Prorok, který se nemodlí, již brzy prorokem nebude. Modlitba umožňuje naplnění Duchem svatým. A bez naplnění Duchem svatým nemůže být nikdo prorokem. Pomocí modlitby si také lépe uvědomí, kdy v jeho životě jedná Duch svatý.

2. *Znalost Božího slova.* Prorok je tím užitečnější, čím lépe zná Boží slovo. „Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy“

(2Tim 2,15). Prorok je učitelem tehdy, když promlouvá Boží poselství.

3. *Používání daru.* Jako se svaly na ruku i nohou rozvíjejí používáním, tak se i dar od Ježíše rozvíjí používáním. Začíná-li prorok předávat Boží poselství, může být bázlivý. To však neznamena, že nemluví z Ducha. Je to pouze známkou toho, že se musí více učit, jak dovolit Duchu, aby jej podle své vůle kdykoli používal. S další službou se dar dále rozvíjí.

11. Zakroužkuj písmeno před tvrzením, které nejlépe popisuje, jak může prorok rozvíjet svůj dar.

- a) Příprava a získání Božího souhlasu.
- b) Modlitba a používání daru.
- c) Důkladné studium na téma „Proroci“.
- d) Četba biblických pasáží o prorocích, kteří zklamali Boha.

osobní test

1. Přiřaď jednotlivé definice vpravo k výrazům vlevo a vepiš do prázdného prostoru správné číslo.

... a) Vysvětlit	1) Vyřknout či prohlásit
... b) Chtít	2) Vyslat
... c) Ohlašovat	3) Vyvolit
... d) Předpovídat	4) Oznamit dříve, než se stane
... e) Apoštol	5) Objasnit význam

2. Dárcem všech duchovních darů je

.....

3. Zakroužkuj písmeno před každým PRAVDIVÝM tvrzením.

- a) Pavel se stal apoštolem, jakmile přijal Ježíše jako svého Spasitele.
- b) Každý není povolán za proroka nebo apoštola.
- c) Poslání dnešních apoštolů se neliší od poslání prvních Dvanácti.
- d) Církev rozhoduje o tom, který z jejích členů je hoden přijmout dar služebnosti.
- e) Dary nejsou plně rozvinuty ve chvíli, kdy jsou dány; rozvíjejí se používáním.

4. Jaké dvě hlavní zodpovědnosti má apoštol?

.....

.....

5. Jaké jsou dva hlavní úkoly proroka?

.....

.....

odpovědi na studijní otázky

1. a) NEPRAVDA
b) PRAVDA
c) NEPRAVDA
d) PRAVDA
7. a) NEPRAVDA
b) PRAVDA
c) NEPRAVDA
d) PRAVDA
2. b) celou pasáž.
8. a) N
b) P
c) P
3. b) určití lidé v církvi.
9. d) Měl takový postoj srdce, který Bůh hledal.
4. c) je dán jednotlivci pro vzdělání církve.
10. c) předávat lidem Boží poselství.
d) Vysvětlovat Boží poselství lidem.
5. c) napsalo knihy Nového zákona.
11. b) Modlitba a používání daru.
6. b) přinést evangelium na nová místa a dohlížet tam na rozvoj Božího díla.

PRO TVOJE POZNÁMKY